

TRANQUILIZA a los ciudadanos que Moncloa y Palau, o Madrid y Barcelona, sintonicen la misma emisora, no importa que la escuchen en secreto porque siempre alguna de las partes tendrá interés en divulgarlo, ¿cuál ha sido? En cualquier faceta de la vida, la búsqueda de coincidencias entre oponentes crea optimismo e ilusión, lo contrario es absurdo y provoca angustia.

Que Madrid actúe de revulsivo a las ensoñaciones de aquí es para bastantes ciudadanos de aquí un necesario baño de realismo que transmite, además, que ciertos dirigentes políticos de aquí viven enclaustrados en castillos cercados de fosos a los que se accede por puertas levadizas que bajan previo santo y seña que verifica un centinela con yelmo y lanza y de los que podrían ser desalojados sino se dedican a comprobar

por ellos mismos que el elector lo que quiere y busca es seguridad y tranquilidad y esto no se encuentra con florituras que a medida que avanza el siglo caen en un progresivo declive como demuestran Escocia, Gales, Flandes, Lombardía, Quebec.

Palau reconoce que Moncloa plantea las conversaciones con mucha cordialidad y que es difícil pelearse y que siempre ha actuado así, lo cual significa que la historia que se contó de que con Madrid era imposible el diàlogo, fue mentira. Este punto ha de aclararse, puesto que se circula por un tortuoso camino cuando un govern democràtico se dedica a encrespar los

ánimos con declaraciones que no se ajustan a la verdad. Quizá está llegando el momento de modificar in voce la estrategia electoral del "sí o sí". Cualquier candidato a estado para proyectarse al mundo, ha de probar que está preparado para hacer, estar, dialogar de forma

exquisita, ha de probar que posee una escuela diplomàtica al más alto nivel, sólo así podrá luego negociar con éxito (aunque a algún partido eso parece no importarle) con UE, ONU, OTAN y otras muchas organizaciones internacionales a las que tendrá que cursar solicitud de admisión para no quedarse solo y aislado. Si Catalunya no es capaz de dialogar con Madrid y llegar a acuerdos, ¿cómo podrá hacerlo con el resto del mundo? No es suficiente, ni de lejos, un proceso estrictamente democràtico para obtener voz y voto en el contexto internacional.

LA GRAN MENTIRA

MARTÍ MANCILLA | Granollers

Pienso en estos miles y miles de clientes que invirtieron -perdiéndolo prácticamente todo -en acciones preferentes de Bankia o de CatalunyaBanc por citar dos ejemplos clamorosos, en esas larguísimas hipotecas "basura" concedidas a personas económicamente no solventes, en la cantidad de obra pública parada en estos momentos, sencillamente porque no hay dinero suficiente para sufragarla o en la más que significativa reducción del número de ediles de algunos ayuntamientos y tan sólo veo humo. Pétreo y gris humareda fruto de una gran mentira.

ELS GOSSOS NO S'HAN DE PORTAR DESLLIGATS
MONTSERRAT BRUNÉS | Granollers

Marta i Xavier: No sabeu com lamento el cas del Pelut (notícia que vaig poder llegir en aquest secció el passat dia 22 de març), primer perquè heu perdut la companyia d'aquest bon amic de manera violenta i sense poder-hi fer res.

Us entenc també, perquè el dia 20 d'aquest mes de Març, va fer tot just un any que el nostre gos (que llavors tenia 9 anys) i jo, anàvem passejant pel carrer Agustí Vinyamata, una miqueta més amunt del semàfor del Parc Torras Villà, de cop i volta un gos de tipus llop, que era a l'altra vorera; a l'altre semàfor per creuar cap al carrer Girona, va sortir disparat creuant el carrer, fins i tot jo mateixa vaig pensar que l'atropellarien, ja que el semàfor pels cotxes estava en verd.

Però el que va fer, va ser creuar per enganxar al nostre gos per la esquena mossegant-lo de mala manera, jo el portava lligat, l'altre gos estava entre els seus amos, amb la corretja a terra (ho vaig veure), quan vaig veure que el tornava a mossegar, vaig posar la meua mà entre mig de la boca dels gos que ens va atacar i del nostre gos; a mi em va obrir el dit i va mossegar-me la mà, em va trencar les ulleres i em va destrossar l'abric. Aquesta acció va salvar la vida del nostre gos, que va estar un mes amb infecció a la pell i el caràcter li va canviar i encara no és el que era.

Pel que fa a mi, com que el gos atacant no estava vacunat de res, em varen deixar les ferides obertes perquè no hi hagués cap infecció sorpresa. Els vaig denunciar, evidentment, però com que vaig considerar que la culpa no era del gos, sinó dels amos, tot es va quedar en una multa simbòlica, que de fet no són diners el que buscava. La culpa no és del gos, és dels amos; que solien portar tres gossos, sense morrió, i pocs dies després encara quan els trobava pel carrer, se'n reien de nosaltres, cap dels tres gossos estava vacunat ni assegurat.

Els gossos no s'han de portar deslligats, o això és el que diu la Llei, ni de cara als altres gossos ni de cara a nens i nenes o fins i tot als vianants o cotxes i si el gos és de raça grossa, evidentment ha d'anar amb morrió, doncs bé, en el nostre cas no es reuna cap d'aquestes condicions, a banda de no portar les vacunes ni estar assegurat (insisteixo), és a dir que poden anar atacant impunement sense cap problema. Jo a banda de curar-me les ferides físiques, vaig haver d'anar amb un psicòleg, ja que no em treia ni em trec, encara, l'atac ni els crits del nostre gos de la meua ment.

Em sap molt de greu la mort del Pelut, no ho mereixia, ara, els amos de l'altre gos, han fet alguna cosa?, han contactat amb vosaltres?, si més no, per la memòria del Pelut que és qui menys culpa hi tenia i qui més ho va patir.

S'ha de procurar que aquestes coses no passin, els gossos han d'anar lligats, per seguretat i per evitar aquestes morts i/o ferides greus. Rebeu la meua més forta abraçada.

UNA SANCIO INEXISTENT, POSSIBLE CAS DE PREVARICACIO

MATIAS CARLES CASADO | Santa Eulàlia de Ronçana

Vint-i-un mesos han fet falta perquè qui no va actuar correctament durant tot el procés hagi hagut de reconèixer-ho. Aquests fets que possiblement no siguin els únics, s'han de donar a conèixer. Perquè el Cap de Policia i el seu alcalde, per les seves respectives professions han de ser coneixedors de les responsabilitats i conseqüències que això comporta. Els fets vénen donats per una denúncia de trànsit imposada

en una zona no senyalitzada correctament el dia 25 de juny de l'any 2011, redactada en una butlleta obsoleta, i sobre una normativa anterior derogada.

El Sergent Cap de la Policia, va actuar com a instructor de l'expedient, sense haver-ne estat nomenat de manera oficial, perquè a la butlleta de la denúncia hi constava la figura d'un altre instructor. A més, va emetre una proposta en la que admet els errors, no prou amb això, es ratifica en la denúncia que havia formulat un agent del seu cos, que és a qui li corresponia en tot cas fer la ratificació, tot i així proposa que la denúncia segueixi el seu curs. L'alcalde senyor Joaquim Brustenga i Etxauri, va emetre la sanció per decret d'alcaldia a instàncies del presumpte instructor, sense valorar el contingut de les al·legacions.

També va desestimar el Recurs de Reposició de forma dubtosa i gens transparent. Vistes totes les irregularitats i perjudicis i que les administracions no van facilitar en cap moment la documentació sol·licitada per l'interessat, ni tampoc va poder tenir vista a l'expedient, perquè ni el suposat instructor, ni l'alcalde, ni la pròpia Diputació de Barcelona no li van voler facilitar, el 27 de desembre de 2012 es va presentar una demanda al Contenciós Administratiu. Els fets demandats d'entre d'altres són, per haver estat perjudicat per: inactivitat, inexistència d'infracció, negació dels fets imputats, nul·litat de la denúncia, vulneració dels principis de seguretat jurídica, tipicitat, responsabilitat, proporcionalitat i manca o absència de motivació de la Resolució Sancionadora i manca de Resolució del Recurs de Reposició.

Després d'insistir de manera reiterada al Síndic de Greuges perquè requerís a l'esmentada administració que anul·lés la sanció, finalment aquesta ha admès les irregularitats i la prescripció de la sanció.

UN NOU GALLECS
POL ANSÓ | Gallecs

Malgrat desconec per què no ha despertat el vostre interès, us vull fer saber de la importància que crec que tindrà el projecte iniciat a can Cruz per al futur de Gallecs. Em sap greu que sigui majoritàriament gent de fora la que ha entès d'aquesta transcendència, mentre que els del poble romaneu incrèduls desitjant que tot continuï igual. I m'entristeix aquesta actitud individualista de no voler aprofitar l'oportunitat de créixer socialment.

Però això no serà així i està en les nostres mans, no només conservar Gallecs com un poble, sinó transformar un simple nucli d'habitatges envellit en un model alternatiu socialment viu. El propietari ho té clar, tan clar que no ha esperat a l'aprovació del Pla Especial de Gallecs i ja ens ha fet saber la seva intenció de treure les primeres cases a concurs. Això és el començament d'un llarg degoteig de projectes que durarà molt anys, generacions senceres, i per al qual hem de continuar treballant a fons perquè d'ell dependrà que Gallecs continuï sent un model de qualitat de vida reconegut.

El passat mes de desembre vam iniciar davant de can Cruz el procés de creació d'un col·lectiu que vetllés per la impulsió de Gallecs com un poble socialment viu i que treballés per la recuperació d'aquesta masia com a punt de sortida i símbol dinamitzador d'aquesta nova etapa que s'obre.

Durant aquest període, que s'ha vist accelerat per una trucada des de l'Incasol que ens alertà que 4 masies sortirien a concurs públic pròximament, hem creat una visió comú de futur, hem redactat uns estatuts per a una nova associació transversal, hem redactat un projecte de rehabilitació integrador per a can Cruz i, el més important, hem aglutinat una bona xarxa de persones motivades que ja han redactat les seves pròpies propostes i començat a treballar.

I, el proper diumenge, 7 d'abril, és fundarà l'Ateneu de Gallecs per a dur a terme aquesta finalitat. Us demano que aprofiteu el dia per sortir de les vostres cases i passegeu per Gallecs, reflexionant com podeu ajudar a mantenir aquest espai privilegiat, que debateu amb gent carregada de ganes de viure i que passeu a la història sumant-vos com a fundadors de l'Ateneu de Gallecs.

Cartas al director

Envíe sus cartas a pmonja@revistadelvalles.com

